

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

20. Ecclesiastica libertas, & immunitas obseruanda est, & contra violatores statuta est pœna, vt ibi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- part. 3. lib. 2. cap. 5. q. 3. Sanch. d. cap. 36. nu. 16. Filiuc. dist. tract. 15. cap. 5. q. 5. num. 109. Becan. in tract. de fide cap. 26. quæst. 3. Bonacin. de censuris extra Bullam Cœna disp. 2. q. 3. puncto 48. num. 18.
16. Primus est ad sedandos duos exercitus contrarios, veluti si existente bello iusto inter duos Principes, vnus illorum vellet bellum in duellum resolvere, prouocando alterum ad singulare certamen, prout Belarius in suis commentar. rerum Gallicarum anni 1528, fecisse refert Franciscum I. Regem Galie, misso libello duelli Carolo V. Imp. & Guicciardin. historia Italia lib. 13. idem refert de Francisco Maria Duce Urbini, vbi apostilla alios refert, Lyran. cap. 17. lib. 1. Regum. Caiet. 2. 2. q. 91. art. 8. in resp. ad 3. vers. quinta causa, Sayr. in clau Reg. lib. 7. cap. 13. num. 16. Sanch. d. cap. 39. num. 14. Filiuc. tract. 29. cap. 8. num. 142. Bonacin. de censuris extra Bullam Cœna disp. 2. quæst. 3. puncto 48. num. 18. vers. primus.
17. Secundus casus est quando aliquis compellitur sub vitæ periculo acceptare duellum, quilibet enim potest consulere vitæ propriæ etiam cum morte inuasoris. Ad defensionem etiam rerum propriarum videtur esse licitum acceptare duellum, quando aliquis eas inuadit, nec aliud adest remedium ad eas defendendas præter acceptationem duelli, tunc enim non dicitur propriè duellum, sed iusta defensio rerum propriarum. Ita post multos Bonacin. d. puncto 48. num. 18. vers. secundus. Trullench. in Decalogum lib. 5. cap. 2. dub. 13. num. 7. vbi intelligit dummodo nullum aliud remedium sit tuendi vitam, vel membri abscissionem, & limitat in bonorum defensione, Less. de Iustis. lib. 2. cap. 9. dub. 8. num. 47.
18. *Inter Christianos concesserunt.* Ergo fecus si inter infideles, vt per Martin. Deit. d. q. 4. num. 16. Sanchez d. cap. 39. num. 29. vbi fecus dicit si Christiano pugnaturum cum infideli in suo Regno locum concederet.
19. *β Incurrant.* Vide Valer. Reginald. d. lib. 22. num. 76. post princip. vbi aduertit non obstat quòd hoc decretum vtatur verbis imperatiui modi, quæ videri possunt significare non sententiam latam, sed ferendam per iudicem, quia ea non dirigitur ad iudicem vt censentur requirere illius actionem, sed ad reum, quem per imperiū efficac ligauit. Ita Trullench. d. lib. 5. c. 2. dubit. 13. n. 21.
- γ Careant Ecclesiastica sepultura.* Mortentes in duello solemnī, scilicet cum assignatione patris, loci, & temporis sepultura priuari, asserunt Martin. Carril. en la explicacion de la Bulla de los defuntos, part. 2. cap. 4. num. 55. Valer. Reginald. d. lib. 22. num. 76. vers. accedit. Galet. in Margarita casuum conscient. verb. sepultura, vltim. Vgolin. de officio Episcopi cap. 17. num. 4. vers. 2. Stephan. Gratian. dissect. forens. cap. 410. vbi etiam resoluit quòd nec sufficit ostendere ante obitum signa pœnitentiæ. Suar. de censur. disp. 23. sect. vltim. num. 11. Lorca 2. 2. q. 41. art. 2. num. 6. Bobadil. in sua politica lib. 2. c. 14. num. 41. Sanch. in præcepta Decalogi tom. 1. lib. 2. cap. 39. num. 22. Verùm Gregorius XIII. & Clemens VIII. in suis constitutionibus, de quibus supra id ad priuata duelli extenderunt, vt referunt Sanch. Valer. Reginald. & Lorca citatis locis, de Fide tract. de bello disp. 13. sect. vltim. num. 2. Ioan. Sanci. in select. disp. 36. num. 5. vbi aduertit in aliquibus prouincijs forte illas constitutiones dum decernunt mortentes in duello priuato contraria consuetudine quoad hunc effectum negandi sepulturam esse abrogatas. Et id locum habere etiam si ob vulnus in duello acceptum non statim, sed alio die moriatur, asserunt Sanci. in select. disp. at. 36. num. 9. Diana resol. moral. part. 2. tract. 2. miscel. resol. 54. Bonacin. de censuris extra Bullam, disp. 2. quæst. 3. puncto 48. num. 22. vbi addit Parochum non debere illos sepelire, nec Ecclesiasticam sepulturam denegare, si non sit notorium delictum, sed rem ad Episcopum, seu ad ipsius Vicarium deferre debere, de quo etiam Sanci. d. disp. 36. num. 12. & 13.

Ecclesiastica libertas, & immunitas obseruanda est, & contra violatores statuta est pœna, vt ibi.

CAPVT XX.

- 1 Exemptio à iudicio seculari, & ab oneribus & tributis impositis per Principes laicos lege etiam diuina clericis competit.
- 2 Debitorum fraudulentum ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore tolerari.
- 3 Milites hospitari facere non potest Magistratus secularis in domibus Ecclesiasticarum personarum.
- 4 Delinquentes dum disputatur an immunitate Ecclesiastica gaudere debeant, per Ecclesiasticos ministros sub custodia retineri debent.
- 5 Clerici, qui post delicta patrata ad Ecclesiam confugiunt, gaudere debent Ecclesiastica immunitate.
- 6 Capellæ priuatorum palatiorum Ecclesiastica immunitate non gaudent.
- 7 Immunitate Ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens.
- 8 Immunitate Ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiunt.
- 9 Debitorum in creditorum præiudicium res & bona ad Ecclesiam transportare non debent.
- 10 Coloni, aut affictuarij, vel partuarij bonorum Ecclesiasticorum exemptione collectarum pro portione colonica gaudent.
- 11 Coloni partuarij Episcoporum durante colonia gaudent fori priuilegio.
- 12 Ordinarius priuare nō potest immunitate à gabellis, & alijs oneribus laicalibus si inseruiat Ecclesijs.
- 13 Causa damnorum datorum per clericos & eorum animalia quando spectet ad Curiam Episcopalem.
- 14 Absolutio à censuris ob violentam immunitatem Ecclesiasticam est Sedi Apostol. reseruata.
- 15 Rex Hispaniarum est protector Concilij Trident.

Cvprens sancta Synodus Ecclesiasticam disciplinam in Christiano populo non solum restitui, sed etiam perpetuò sartam tectam à quibuscumque impedimentis conseruari, præterea, quæ de Ecclesiasticis personis constituit, seculares quoque Principes officij sui admonendos esse cœsui, confidens eos, vt Catholicos, quos Deus sanctæ fidei, Ecclesiæque protectores esse voluit, ius suum Ecclesiæ restitui, non tantum esse concessuros, sed etiam ^a subditos suos omnes ad debitam erga Clerum, Parochos, & superiores Ordines reuerentiam reuocaturus, nec permissuros, vt officiales, aut inferiores magistratus, Ecclesiæ & personarum Ecclesiasticarum immunitatem, Dei ordinatione, & canonicis sanctionibus constitutam, aliquo cupiditatis studio, seu inconsideratione aliqua violent, sed vnà cum ipsis Principibus debitam sacris summorum ^b Pontificum, & Conciliorum constitutionibus obseruantiam

^a Cap. Concil. 5. hinc 27. dist. cap. quis dubitet c. duo sunt. & c. fia. 96. distinct. ^b Pij secundus epist. 2.

Cap. perue
nit 86. dist.
cap. si quis
suscipiente 17.
94. toto tit.
de immun.
Eccles. cap.
quantum
de celi in 6.
de felicitate
pœn. ro. lib.
Cone. Triden.
nen. ver. sta
tuimus, &
verf. sanc
mus. Concil.
Aquisgran.
c. 9. Concil.
Lateran. sub
Leone X. sel.
9. & 10.
d. Cap. Va
lentinianus
6. dist. c. Ec
clesiæ in fin.
87. dist. cap.
Cōstitutus,
& c. vit. 90.
dist.

tiam præsent. Decernit itaque, præcipit, sacros canones, & Concilia generalia omnia, necnon alias Apostolicas sanctiones, in fauorem Ecclesiasticarum personarum libertatis Ecclesiasticæ, & contra eius violatores editas, quæ omnia præsentem etiam decreto innouat, exactè ab omnibus obseruari debere. Proptereaque admonet Imperatorem, Reges, Respub. Principes, & omnes, & singulos cuiuscumque status, & dignitatis extiterint, vt quo largius bonis temporalibus, atque in alios potestate sunt ordinati, eo sanctius, quæ Ecclesiastici iuris sunt, tanquam Dei præcipua eiusque patrocinio testata, venerentur, nec ab vllis Baronibus, Domicellis, Rectoribus, alijsve dominis temporalibus, seu magistratibus, maximeque ministris ipsorum Principum lædi patiantur, sed seuerè in eos, qui illius libertatem, immunitatem atque iurisdictionem impediunt, animaduertant, quibus etiam ipsimet exemplo ad pietatem, religionem, Ecclesiarumque protectionem exultant, imitantes anteriores optimos, religiosissimosque Principes, qui res Ecclesia sua in primis auctoritate, ac munificentia auxerunt, nedum ab aliorum iniuria vindicarunt. Adeoque ea in re quisque officium suum sedulo præstet, quo cultus diuinus deuotè exerceri, & Prælati, ceterique Clerici in residentijs, & officijs suis, quieti, & sine impedimentis, cum fructu, & ædificatione populi, permanere valeant.

Quod Deus sanctæ Fidei, Ecclesiæque protectores esse voluit. Quod principes temporales Christiani protectores sint & defensores Ecclesiæ, teneantque Ecclesiæ instituta, ritus, & leges, ac sacerdotalia iura feruare & tueri, asserunt. *Ena. Robert. rer. iudic. lib. 3. cap. 1. pag. 548. Valdes. in tract. de dignitate Regum, Regnorumque Hispania cap. 10. à num. 4. Seraphin. de Preitas in tract. de iusto Imper. Lusit. Asiatico cap. 6. num. 46. & nu. 53. versidem quoque summa cum ratione, Cardin. Bellarmin. de Principe Christiano cap. 11. Anastaf. Germon. de sacrorum immen. lib. 2. in proem. num. 17. & lib. 3. cap. 13. nu. 73. & cap. 17. num. 32. & 33. Afcan. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disput. 15. q. 5. num. 15. & 16.*

Dei Ordinatione, & Canonicis sanctionibus institutum. Colligunt communiter Doctores exemptionem à iudicio seculari, & ab oneribus, & tributis impositis per Principes laicos, non solum lege humana, sed etiam diuina clericis competere. Ita Ioan. Montaign. de collat. partam. p. 2. num. 11. Bursat. consil. 42. num. 1. lib. 1. & consil. 186. num. 8. lib. 2. Plot. in addit. ad vltim. consil. Lauden. num. 8. Euerard. consil. 30. num. 23. ad finem. Borrel. consil. 74. nu. 1. Bozz. de iur. stat. Eccles. lib. 4. cap. 8. Cardinal. Bellarmin. in controuers. Catholic. tom. 2. lib. 1. de Clericis, cap. 28. in 4. & 5. proposit. Paul. Comit. respons. moral. lib. 1. cap. 97. num. 6. cum seqq. Glor. respons. 13. num. 4. Sayr. in clau. Ragia. lib. 12. cap. 8. num. 6. Mart. de iurisdic. part. 2. cap. 6. Carol. de Grassis de effectibus clerical. effect. 1. num. 2. Duard. in Bullam Cæna, canon. 15. quæst. 18. num. 6. cum seqq. Filluc. in quæst. moral. tract. 16. cap. 11. quæst. 10. num. 316. Surd. consil. 20. num. 16. Gtlenzen. consil. 53. num. 16. Ludou. Cortea in reper. cap. inter alia. de immunitate Eccles. part. 2. num. 40. Soar. ad Regem Angliæ, de immunitate Eccles. lib. 4. cap. 5. num. 12. & cap. 8. num. 16. Bonacina de contractibus, disput. 2. quæst. 2. puncto 2. num. 8. & de censuris in Bulla Cæna contentis, disput. 1. quæst. 16. sect. 1. puncto 2. num. 5. Ambrosin. de immunitate, cap. 16. num. 4. Ambros. Cardoto in alleg. iuris super tributo vini imposito à num. 22. Paul. Layman. in Theologia moral. lib. 1. tract. 9. cap. 8. Afcan. Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disput. 15. q. 19. & seqq. Squillante de privileg. cleric. cap. 8. num. 1. Hieron. Roder. in compendio q. regul. ar. resol. 63. num. 2. Et latè probauimus in tract. de iure Ecclesiastico, lib. 1. cap. 39. de privilegijs cleric. §. 3. in princip.

Debitores fraudulentè ad Ecclesiam cum bonis confugientes, non debent ibi multo tempore tolerari, sed ab Ecclesia sunt eiiciendi, ita Aldan. in compend. canon. resol. lib. 3. tit. 8. num. 15. vbi refert sic decidisse S. Congregat. Episcop. in Baren. 12. Marij 1600.

Militis hospitari facere non potest Magistratus secularis in domibus Ecclesiasticarum personarum, quamquam laicis locatis, cum per indirectum in fauorem bonorum Ecclesiasticorum redundet, Bonfadin. in pract. Ecclesiastic. c. 20. num. 3. vbi ait sic decidisse in sacra Congr. Episcop. in Nouarien. 9. Iunij 1617.

Delinquentes, qui ab Ecclesijs, alijsque locis immunibus extrahuntur, dum articulus, an immunitate Ecclesiastica gaudere debeant, discutitur, per Ecclesiasticos ministros sub custodia, iuxta Bullam Gregorij XIV. retineri debent, ita Aldan. dist. tit. 8. numer. 16. vbi testa-

tur sic resolutum à sacra Congreg. Episcop. in Neapolitana 30. Septembris 1616.

Immunitate Ecclesiastica gaudere debent clerici, qui post delicta patrata ad Ecclesias confugiunt extra casus in Bulla Gregorij XI V. comprehensos, cum in hoc casu Abbatis opinio communiter sit reprobata, ita Aldan. d. loco, vbi ait ita decidisse à S. Congregat. Episcop. in Tropien. 24. Ianuarij 1617.

Immunitate Ecclesiastica non gaudent capelle priuatorum palatiorum, ita Bonfadin. d. cap. 20. nu. 4. asserens sic decidisse à S. Congreg. Episcop. in Marsicen. 17. Nouembris 1617.

Immunitate Ecclesiastica gaudet pro debito ciuili ad Ecclesiam confugiens, ex Bonfadin. dist. cap. 20. numer. 7. qui refert ita resolutum à sacra Congregat. Episcop. in Cortonen. 21. Iulij 1617. & in Beneuentana 10. Maij 1619. & in Senogallien. 22. Nouembris eiusdem anni.

Immunitate Ecclesiastica gaudent, qui cum armis prohibitis in Ecclesia se recipiunt, ita Aldan. d. titulo 8. num. 16. vbi attestatur sic resolutum in Salernitana 30. Septembris 1616. Nam armorum prohibitorum gestatio, quamuis in Ecclesijs delictum sit, de comprehensis tamen in Bulla sanctæ memoriæ Gregorij XI V. non est, secundum Aldan. dicto loco, vbi citat dictam decisionem Salernitanam.

Doctores res, & bona in creditorum præiudicium ad Ecclesias transportare non debent, sed iudici seculari consignanda sunt, vt illas, & illa, cui de iure adiudicet, ita Bonfadin. d. cap. 20. num. 10. vbi attestatur sic resolutum à S. Congreg. Episcop. sub die 1. Decembris 1617.

Coloni, aut affictuarij, vel partiarj bonorum Ecclesiasticorum, exemptione collectarum tam ordinariarum, quam extraordinariarum pro portione colonica gaudent, ita Aldan. d. tit. 8. num. 17. vbi dicit ita decidisse sacram Congreg. Episcop. in Oppiden. 18. Septembris 1618.

Coloni partiarj Episcoporum durante colonia gaudent fori privilegio, ita Tamburin. de iure Abbatum, tom. 1. disput. 20. sub num. 4. vbi refert decidisse à S. Congregat. controuersijs iurisdictionibus præposita sub die 6. Decembris 1627.

Immunitate à gabellis, & alijs oneribus laicalibus priuate non potest Ordinarius clericos inseruientes Ecclesijs, sed idem clericis, nisi, vt supra, inseruiant a habitum, & tonsuram clericalem deserant, aut beneficium Ecclesiasticum obtineant, privilegio fori non gaudent, ex Bonfadin. d. cap. 20. num. 17. vbi ait sic fuisse resolutum à S. Congregat. Episcop. sub die 24. Ianuarij 1631.

Causa damnorum datorum per clericos & Ecclesiasticos, seu per eorum animalia, necnon per familiares, ministros, & colonos Episcoporum, & mensa Episcopalis etiam laicos, seu eorum animalia in bonis quibuscumque tam Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum, quam etiam laicorum, spectat ad Curiam Episcopalem priuatè. Si verò laici, eorumque ministri, & animalia damnificent bona Ecclesiarum, & personarum Ecclesiasticarum, Curia Episcopalis procedere potest tanquam in causis mixti fori. At, quando coloni, & ministri Ecclesiarum clericorum, & Ecclesiasticorum cum anima-

animalibus proprijs bona laicorum damnificant, cognitio tam quoad bona, quam quoad personas laicorum, & eorum animalia spectat ad iudicem laicum primatiuè, sed si cum animalibus Ecclesiasticorum, vel Ecclesiarum, quoad personas spectat ad laicum, quo vero ad animalia spectat ad Curiam Ecclesiasticam, ita Aldan. d. tit. 8. num. 21. vbi testatur se decidisse sacram Congregat. controuersus iurisdictionibus prapostam in vna Teruacinen.

14. Absolutio à censuris ob violatam immunitatem Ecclesiasticam, iuxta constit. sanctæ mem. Gregorij XI V. quæ incip. Cum alijs nonnullis, est Sedi Apostol. reseruata,

vt per Aldan. d. tit. 8. n. 22. vbi refert de casu de anno 1617.

7. Proptereaque admonet Imperatorem, &c. Regem Hispaniarum, ceterosque Catholicæ Reip. supremos Principes esse protectores decretorum Concilij Tridentini. latè tradunt Salgado de protect. Regni part. 1. cap. 1. pral. 2. num. 73. Suar. de Paz in practica tom. 2. pral. vltim. num. 10. Azeued. l. 2. vers. septimo consequenter tit. 6. lib. 1. Recopil. Ceuall. commun. tom. 4. ques. 897. n. 220. Narbona l. 59. gloss. 2. princ. & num. 14. tit. 4. & l. 81. gloss. vñe. num. 3. tit. 5. lib. 2. Recop. Henric. de Pontificis Clauis lib. 2. cap. 15. post princ. §. 1. in gloss. littera D. & cap. 20. gloss. fin. Carrac. in interpret. aliquarum legum Regni cap. 9. §. 4. num. 18.

In omnibus decretis salua semper est Sedis Apostol. auctoritas.

C A P V T XXI.

- 1. Clausula generalis, non obstantibus constitutionibus Apostol. sufficit pro derogatione decretorum Concilij Tridentini.
- 2. Derogatio nec generalis, nec specialis Concilij Trid.

requiritur si supplicatio manu Papæ signata fuerit.

- 3. Priuilegia omnia Regularium sunt reuocata in his, quæ Concil. Trident. aduersantur.

Postremò sancta Synodus, omnia, & singula, sub quibuscumque clausulis, & verbis, quæ de morum reformatione, atque Ecclesiastica disciplina, tam sub fel. rec. Paulo tertio, ac Iulio tertio, quam sub Beatissimo Pio quarto Pontificibus Maximis, in hoc sacro Concilio statuta sunt, declarat, ita decreta fuisse, vt in his salua semper auctoritas Sedis Apostolicæ & sit, & esse intelligatur.

4. Suar. sess. 7. de reformat. in prin.

EX hoc text. vulgò colligitur pro derogatione decretorum huius S. Concil. Trident. sufficere clausulam generalem, non obstantibus constitutionibus Apostolicis, ita Gonzal. ad reg. S. Cancell. gl. 6. num. 120. Mart. de clausul. part. 4. clausul. 14. num. 3. Bonactin. de censur. disput. 2. quest. 5. puncto 2. num. 4. vers. ratio desumitur, Marefcot. var. resolut. lib. 2. cap. 38. num. 41. Monet. de commutat. vltim. volum. cap. 11. num. 250. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 5. cap. 940. & 963. Honor. ad Decretal. tit. de constitut. num. 11. Masobr. in practi. habendi concursum requis. 17. dub. 4. num. 8. secundum Roman. impress. Fr. Sigismund. à Bononia de elect. dub. 5. Nicol. Garc. de benefice. part. 5. cap. 8. num. 87. vbi refert se respondisse sacram Congregat. Ferentil. in annotat. ad decis. 463. Buratti. Antonin. Ricciul. de iure personarum extra gremium Ecclesie existens. libro 5. cap. 14. numer. 6. & lib. 8. cap. 4. numer. 6. vbi attestatur sic fuisse

in Rota decisum in vna S. Angeli pensionis 16. Decembris 1594. coram Cardin. Farnphilo sen. & in Bononien. Prioratus 9. Iunij 1606. coram bona mem. Patriarcha Manzanedo, & apud Farn. decis. 179. num. 6. & decis. 687. num. 24. part. 2. re-cent. Caualer. decis. 601. num. 3. vbi dicit censeri derogatum dispositioni Concilij Tridentini, quando contra illud Papa disponit, & constat derogasse voluisse.

Derogatio nec specialis, nec generalis requiritur in Concil. Trident. si supplicatio manu Papæ signata fuerit, ita refert decisum Nicol. Garc. de benefice. p. 3. cap. 5. num. 34. & p. 5. cap. 8. num. 87.

Priuilegia omnia Regularium, etiã ea, quæ Mare magnum appellantur, sunt reuocata in his, quæ Concilio Tridentini aduersantur per Bullam Pij V. 13. Kalend. Martij 1565. vt dicit resolutum Nicol. Garc. de benefice. p. 3. cap. 2. num. 258.

De Indulgentijs.

- 1. Doctores de indulgentijs tractatus integros in lucem edentes.
- 2. Doctores de indulgentijs agentes.
- 3. Indulgentia pro Ecclesia S. Mariæ de Monteferrato.

- 4. Bullam Cruciatam ante, vel post suscipere non est necessarium in volentibus consequi Indulgentias Iubilæi, quæ à Summis Pont. pro tempore conceidj consueuerunt.

Cum potestas conferendi indulgentias à Christo Ecclesiæ concessa sit, atque huiusmodi potestate, diuinitus sibi tradita, antiquissimis etiam temporibus illa vsa fuerit, sacrosancta Synodus indulgentiarum vsum, Christiano populo maximè salutarem, & sacrorum Conciliorum auctoritate probatum, & in Ecclesia retinendum esse docet, & præcepit, eosque anathemate damnat, qui aut inutiles esse asserunt, vel eas concedendi in Ecclesia potestatem esse negant, in his tamen concedendis moderatorem, b iuxta veterem, & probatam in Ecclesia consuetudinem, adhiberi cupit, ne nimia facilitate Ecclesiastica disciplina eneruetur. Abusus verò, qui in his irrepserunt, & quorum occasione insigne hoc indulgentiarum nomine ab hæreticis blasphematum, emendatos, & correctos cupiens, præsentis decreto generaliter statuit c prauos quæstus omnes pro his consequendis vnde plurima in Christiano populo abusu causa fluxit, omnino abolendos esse. Ceteros verò qui ex superstitione, ignorantia, irreuerentia, aut aliunde quomodocumque protulerunt, cum ob multiplices locorum, & prouinciarum, apud quas hi committuntur, corruptelas commodè nequeant specialiter prohiberi, mandat omnibus Episcopis, vt diligenter quisque huiusmodi abusus Ecclesiæ suæ colligat, eosque in prima Synodo prouinciali referat, vt aliorum quoque Episcoporum sententia cogniti, statim ad summum Romanum Pontificem deferantur, cuius auctoritate, & prudentia, quod vniuersali Ecclesiæ expediet, statuatur, vt ita sanctarum indulgentiarum munus piè, sanctè, & incorruptè omnibus fidelibus dispensetur.

a. Matth. 16. Ioan. 20. c. auctim? &c. quodcuque ligauer. 24. q. 1. c. vt conditueretur 50. da. cadhure de penit. d. 1. toto tit. de penitent. & rem. extr. in 6. & in cle. c. Ancyran per multa capitula. Neocel. 65. Nicani c. 7. & 11. Carthag. 4. c. 75. Agath. c. 60. b. Cap. cum ex eo. de penit. & remis. c. Supra sess. 21. de reformat. l. cap. 9.

1. DE Indulgentijs integros tractatus ediderunt Antonius Rosell. Ludouicus Bologninus, & Felinus Sandæ. 10. 14. tractatum Doctorem, Thom. de Vio Caietanus,

Martin. Nauarrus, Gregorius de Valètia, Antonius Corubentis, Gaspar Scopius, Ifidorus Valfetanus, Ioannes Baptista Paulianus, Cardin. Robert. Bellarminus, Iacobus